

ogsaa skulde inddrages herunder. En Kirke-
minister maatte under enhver Omstændighed
faae megen Indflydelse paa, hvorledes en Kirke-
commission skulde blive sammensat, men han
vilde let komme til at staae i en saadan Stil-
ling, at man vilde mistænkeliggjøre ham som
en Partimand; ja, hvorledes kunde han endog
ganske friggjøre sig derfor; han maatte jo da
handle ganske imod sin Overbeviisning. Det
ærede Medlem ønskede meget, at Lovudkastet om
Valgmenigheder maatte blive til Lov, det laa ham
meget paa Hjerte; men gaaer man til den anden
Side, saa siger man: Det ligger os i høi Grad
paa Hjerte, at en Kirkecommission kan blive
nedsat; vi bryde os derimod slet ikke Noget
om hiint Lovudkast, det er os endog imod.
Saaledes staae Anstuelserne stik modsatte
ligeoverfor hverandre. For Nogle er det
logisk at faae en Lov om Valg- og Hjælpe-
menigheder uden en Kirkecommission; for
Andre er det Modsatte Logik. Det ærede
Medlem syntes imidlertid at ville gjøre sin
Stilling til Pengebevillingen afhængig af den
Maade, hvorpaa jeg vilde stille mig til to af
ham her i Salen fremlagte Lovforslag. Det
ene af disse er Forslaget om, at Geistlighedens
Lønning skulde optages paa Finantsbudgettet;
jeg maa tilstaae, thi atter her er det mig om at
gjøre at staae, saavidt muligt, i en klar Stilling
ligeoverfor det høitærede Thing, at jeg er noget
betænkelig i saa Henseende, idet jeg dog maa
tilsøie, at jeg ikke har kunnet følge de tidligere
Forhandlinger, der have fundet Sted om denne
Gjenstand, og heller ikke har jeg saa nøie drøf-
tet dette Anliggende. Jeg maa imidlertid, naar
jeg adspørger min Følelse, sige: Det tiltaler
mig ikke; nei, det tiltaler mig ikke. Denne sær-
regne Maade, hvorpaa Geistligheden bliver lønnet,
denne særegne communale Lønningsmaade synes
mig at staae i en mere end tilfældig For-
bindelse med hele Folkkirken. Jeg synes, at
det var lidet ønskeligt, om Præsterne eller den
geistlige Stand i det Hele kom til at være
stillet ligeoverfor Menighederne ganske som
Statsembedsmænd; jeg troer, at det vilde være
gavnligt, om de vedbleve at beholde det For-
hold, som hidtil af dem er blevet indtaget
ligeoverfor Menighederne. Jeg veed fuldt vel,
hvad maaskee flere af det høitærede Things

Medlemmer ville sige, at disse Tiender slet ikke
i nogen Maade berøre en Præsts Stilling;
de ville vel anføre: Tienden er nu engang an-
ordnet, den skal erlægges, og erlægges den ikke,
da kan den tiltvinges ved Udpantning. Men
jeg har selv været Landsbypræst indtil for 14
Dage siden, og jeg veed derfor, med hvilke
Følelser jeg har taget imod det betydelige Vi-
drag, som min Menighed hvert Aar har maattet
udrede til mig. Naar Folk traadte ind ad
min Dør med deres Tiendevederlag, da kunde
jeg ikke Andet end føle mig forpligtet til at
talke dem. Ja, jeg kunde vel nok undertiden,
jeg nægter det ikke, faae det Svar: Det skulle
vi gjøre, men jeg maatte atter svare: Det kan
nok være, men jeg søler mig dog ligesuldt tal-
nemmelig. Naar de gik bort fra mig, sølte jeg
en dobbelt Forpligtelse til at paatage mig alt
det Arbejde, som min Menighed krævede af
mig. Jeg sølte en dobbelt, en fornøet Opfor-
bring til en nidjær Udførelse af mine Em-
bedspligter. Det er muligt, at jeg kan foran-
dre eller modificere de Anstuelser, som jeg har
udtalt, eller rettere — thi jeg har jo ikke ud-
talt bestemte Anstuelser, jeg har kun sagt, at
det for en Deel var en Følelsessag hos mig, og
at hvad der er foreslaaet, ikke tiltalte mig —; men
jeg vil i alt Fald bede det høitærede Thing ikke
allerebe nu at ville tage en Beslutning; jeg seer
ikke, at Tingens haster i en saa overordentlig
Grad. Ja, jeg maa bede det høitærede Thing,
hvis det skulde være stemt for, hvad der er
blevet foreslaaet, at det vil udsætte indtil videre
sin Afgjørelse deraf. — Endnu var der et
andet Spørgsmaal, som det ærede Medlem for
Evensborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Han-
sen) har æstet min Mening om, det var, om
Menighedernes Indflydelse paa Præstevalget.
Jeg er ikke ganske blottet for Erfaring i saa
Henseende. Naar man, som jeg, har levet i
13—14 Aar nede i Slesvig, da har man gjort
adskillige Erfaringer i denne Retning. Tingens
er mig ikke ubekendt; jeg seer godt baade
Skjggestberne og Ugsfiderne ved denne Sag.
Imidlertid, jeg er tilbøielig til meest at see Ugs-
fiderne. Jeg indseer ogsaa, at skal det Hele,
hvad Kirken angaaer, føres frem i et Frihe-
dens og et Folkelighedens Spor, kan Menig-
hedens Udgang til at bestemme, hvilken Præst